

Elämä on elämää Tansaniassakin

ARKI TANSANIASSA ON ALKANUT ILMAN ISOMPIA HANKALUUKSIA TAI VASTOINKÄYMIÄ. UUSI KIELI JÄSENTYY PÄÄSSÄ PALA PALALTA. SAUNAANKIN OLEN PÄÄSSYT MONTA KERTAA!

ERNE HAKALA

MEILLÄ ON PARHAILLAAN kielikoulusta kuuden päivän pääsiäisloma. Käytin tilaisuuden hyväksi ja lähdin Ilembulaan lastenlääkäri **Leena Pasasen** vieraaksi. Täällä olen päässyt näkemään ja kokemaan paljon sellaista, mikä on ollut tuttua vain Leenan kirjan, *Daktarin lapset*, kautta; orpokoti, lastenosasto sairaalalla jne. Lisäksi olen saanut vaikutteita reilun kahden kuukauden päässä hämmöttävää oman kodin tekemistä varten. Leenan kotona on kivasti yhdistetty suomalaista ja tansaniaalaista sisustusta – ja tulopäivänä oli pöydässä neljää erilaista ruisleipää!

Eilinen pääsiäisjumalanpalvelus oli myös hieno kokemus. Evankeliumiteksti naisista tyhjällä haudalla esitettiin lähes puolituntisena näytelmänä. Esitys erosi suomalaisen riparin iltaohjelmasta vain siinä, että näyttelijät olivat iäkkäitä naisia, mamoja, jotka todella eläytyivät

rooleihinsa. Nauru irtosi kyynelten kera. Vain ehtoollinen jäi puuttumaan, sitä kun oli vietetty jo kiirastorstaina.

MUUTENKIN TAUKO KIELIOPINNOISTA on ollut paikallaan. Parhaillaan olemme nelikuukautisen kurssin puolivälissä, ja tiiviin opiskelun sekä uuden oppimisen keskellä on hyvä pitää pieni breikki, jotta aivoissa olisi taas tilaa uudelle.

Suahili on mukava kieli. Ja hauska. Siinä on paljon samoja sanoja kuin suomessa, joskin niillä on eri merkitys. Opinnot ovat edenneet kuin vuoristoradan kyydissä. Toisena päivänä kaikki tuntuu helpolta ja on tunne, että oppii helposti. Väiällä taas opettajan puhe kuulostaa radion merisäätiedotukselta; kaikki uusi tuntuu menevän korkealta yli ymmärryksen. Eräs mukava ja oppimista helpottava kikka on ollut opetella esimerkiksi numeroita ja viikonpäiviä laulujen kautta.

MOROGORON KIELIKOULUN KAMPUS on vaatimatonta ympäristöä. Asun noin kymmenen neliön huoneessa, jossa ikkunalasit on korvattu hyttysverkolla. Sisällä olen tavannut muun muassa torakoita, hämähäkkejä, gekkoja ja skorpioneja, mutta isommat eläimet pysyvät onneksi ulkona. Pölyä on joka paikassa, ja se tulee tuulen mukana myös sisälle.

Yllättävän pienillä asioilla vaatimattomasta saa kuitenkin kotoisan ympäristön. Vähän Marimekon kangasta ja tuttua musiikkia niin johan tuntuu kodikkaalta :) Ja tietysti kynttilöitä lähes jokapäiväisiä sähkökatkoja varten.

Eniten viihtyvyyteen ovat toistaiseksi vaikuttaneet kuitenkin kurssimme muut osallistujat. Koko ajan ympärillä on mukavia ihmisiä länsimaisista kulttuureista, esimerkiksi Saksasta ja Yhdysvalloista. Tällainen alku antaa pehmeän laskun elämään uudessa kulttuurissa, kun voi jakaa ilonaiheet ja vaikeudet samanlaisessa tilanteessa olevien ihmisten kanssa. Läheisimmäksi itselleni muodostunut amerikkalaisperhe tosin päätti jättää leikin toistaiseksi kesken ja suunnata kotiin, sillä kaikki perheen kolme lasta sairastelivat jatkuvasti vakavasti.

LÄMPÖÄ MOROGOROSSA PIISAA varjossa yli kolmenkymmenen asteen verran. Yöllä huoneessani lukema ei laske alle 26:n. Hien valuminen katkeamattomana virtana on omiaan hidastamaan elämisen tahtia.

Opiskelun lisäksi aika kuluu pankki- ja postiasioilla, kotimaisen jääkiekkokierroksen

seuraamiseen onnettoman hitaan netin ääressä tai vaikkapa saunan lämmityksessä.

Parisenkymmentä vuotta sitten suomalaisten lähetystyöntekijöiden rakentama sauna on pitkän hiljaiselon jälkeen muodostunut kulttuureja yhdistäväksi keitaaksi; parhaimmillaan siellä on löylytellyt saman illan aikana 18 henkeä kahdeksasta eri maasta. Innokkaimpia ovat olleet tansanialaiset nuoret miehet sekä nigerialainen katolinen nunna.

KAIKEN KAIKKIAAN elämä Tansaniassa on muodostunut melko nopeasti tavalliseksi arjeksi, mistä olen todella iloinen ja kiitollinen. Ei sitä kukaan jaksaisi, jos kaikki olisi koko ajan ihmeellistä, uutta ja erikoista. **Elämä on elämää ja arki arkea täälläkin, ja hyvä niin.**

Koen olevani luonnollinen osa ympäristöäni. Lämpö, maisemat ja kulttuuri eivät ole aivan uutta aikaisempien Afrikka-kokemusteni ansiosta. Tilanne toki muuttunee jonkin verran kielikoulun jälkeen, kun ympärillä on vähemmän muualta tullutta väkeä. Ehkä siinä vaiheessa kielen ja kulttuurin tuntemus on kuitenkin jo sellaisella asteella, ettei heti mene sormi suuhun.

No joo, on sitä safarillakin tullu käytyä...

RUKOUSAIHEITA

- ▶ Uuden kielen oppiminen, mikä tapahtuu englannin kautta, eikä sekään ole äidinkieleni.
- ▶ Shuren perhe, joka palasi lasten sairastelun takia ainakin toistaiseksi kotiin Yhdysvaltoihin.

KIITOSAIHEITA

- ▶ Alku on ollut melko kivutonta ja helppoa; pääasiassa olen ollut terve, ja mukavat ihmiset ympärillä helpottavat uuteen elämänvaiheeseen asettumista.
- ▶ Koen olevani oikealla paikalla ja oikeaan aikaan. Ympäristö ja kulttuuri tuntuvat tutuilta, vaikken ole ennen Tansaniassa ollutkaan.

YHTEYSTIEDOT

- ▶ Etanaposti: ELCT Language School
(11.6.2010 asti) Erne Hakala
P.O. BOX 740
Morogoro
Tanzania
- ▶ Sähköposti: erne.hakala@felm.org
- ▶ Matkapuhelin: +255-756-785862
- ▶ Suomen puhelin: +358-40-0372120

- ▶ PALJON LISÄÄ KUULUMISIA JA KUVA OSOITTEESSA erne.fi